

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **717** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РТР18-ГР94-2620/27.12.18г на Е. Л. И. от [населено място] против Мълчалив отказ на Кмета на район „Т.“-СО по негово заявление вх.№ РТР17-ГР94-174/6/31.10.18г за определяне на застроената и незастроената част от имот-ливада от 45.400дк в [населено място], м. Крива Бара, имот № 3, кад.лист 495, 496,519 и 520 от КП 46г по реда на чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и за издаване на скица и удостоверение по чл. 13 ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ.

В жалбата се сочи, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен и неправилен, като издаването на заповед на кмета на района за одобряване на решението на техн.служба на общината по реда на чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ е предпоставка и за издаване на скицата и удостоверението по чл. 13 ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ, като скицата и удостоверението също като заповедта са инд.адм.актове и непроизнасянето по заявлението в срок до 01.12.18г е формирало мълчалив отказ по заявлението.Моли се за отмяна на мълч.отказ и определяне срок на ответника за издаване на заповед, скица и удостоверение.Документите са необходими във връзка с признаване правото на собственост върху имота от ОСЗ „З.“ съгл. чл. 10 ал.7 от ЗСПЗЗ. В уточняващи жалби се сочи, че ответник по жалбата в частта й срещу мълч. отказ за издаването на заповед за одобряване на решението на техн.служба на общината по реда на чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ е Кмета на район „Т.“-СО/с делегирани правомощия от Кмета на СО съгл. заповед № РД-09-846/19.11.98г/, като ответник по жалбата в частта й срещу мълч. отказ за издаването на скица и удостоверение по чл. 13 ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ е

също Кмета на район „Т.“-СО /а не техн. служба на СО, съгл. Заповед № РТР18-РД91-25/29.06.18г и /В съд. заседание адв. М. поддържа жалбата и твърди, че и към 12.06.19г /първото заседание/ все още няма произнасяне по заявлението.С писмо от 10.05.19г/след насрочване на делото/ ответникът само е информирал заявителя, че за произнасяне по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ следва да представи доказателства, че имотът е отписан от актовете книги за дър.собственост.Мълчалив отказ към датата на депозиране на жалбата е съществувал, той и до момента не е оттеглен, като ответникът с писмото от 10.05.19г е възстановил висящност на адм. производство по заявлението и е дал указания на заявителя/неотносими към производството по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ според заявителя/. Сочи се още, че с Решение № 9670/28.06.16г на СРС, влязло в сила на 01.08.16г, е било отменено Решение № 6917/03.06.15г на ОСЗ „О. купел“-СО по чл. 14 ал.3 от ЗСПЗЗ/с което е отказано възстановяване на имота в стари реални граници/ именно поради неизпълнена процедура по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ /поради което е било и депозирано процесното заявление/.В писмена молба се моли и за присъждане на разноски.

Ответникът Кмета на район „Т.“-СО чрез юрк. Г. оспорва жалбата, като твърди, че не е налице мълч. отказ по заявлението, а преписката се движи, за което жалбоподателят е бил уведомяван.Оспорва се като прекомерен адв. хонорар на жалбоподателя, претендира се юрк. възнаграждение, моли се за отхвърляне на жалбата поради висящност на адм. производство.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, срещу инд.адм.акт/мълчалив отказ/, издаден от конкретно посочен и надлежен ответник, пред компетентния съд. При депозирано заявление от 31.10.18г за издаване на заповед от Кмета на район „Т.“-СО/с делегирани правомощия от Кмета на СО съгл. заповед № РД-09-846/19.11.98г/ за одобряване на решението на техн. служба на общината за определяне на застроената и незастроената част от посочения имот по реда на чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ/във връзка с диспозитива на СРС по влязлото в сила на 01.08.16г съд.решение № 9670/28.06.16г/, то с изтичане на 1-месечния срок по чл.57 ал.5 от АПК /ред. ДВ бр. 65/18г/ е налице формиран мълч. отказ /и то именно от Кмета на района/ по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ. Срокът за произнасяне по заявлението е изтекъл на 30.11.18г/последния ден от месеца/, а на 01.12.18г е бил формиран мълч. отказ/жалбата до съда е от 27.12.18г- в срока по чл. 149 ал.2 от АПК/. След като Кметът на района е с делегирани правомощия да издаде заповед по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ /въпреки, че оправомощаващата заповед е от 1998г, няма данни да е отменена или изменена, респ. Кметът на района да е с отпаднали делегирани правомощия/, то мълч. отказ е издаден именно от Кмета на района /а съгл. съд.практика мълч.отказ се постановява само от компетентният да се произнесе по заявлението орган/. Що се касае до поисканото издаване на скица и удостоверение по чл. 13 ал.4-6 от ППЗСПЗЗ, те се издават от комисия /назначена от Кмета на района с представената Заповед № РТР18-РД91-25/29.06.18г/, но като последица от издаването на заповедта по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ на Кмета на района. Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на заявление от И. до Кмета на район „Т.“-СО с вх.№ РТР17-ГР94-174/6/31.10.18г за определяне на застроената и незастроената част от имот-ливада от 45.400дк в [населено място], м. Крива Бара, имот № 3, кад.лист 495, 496,519 и 520 от КП 46г по реда на чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и за издаване на скица и удостоверение по чл. 13 ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ.

Преди това обаче: С Решение № 9670/28.06.16г на СРС, влязло в сила на 01.08.16г, е било отменено Решение № 6917/03.06.15г на ОСЗ „О. купел“-СО по чл. 14 ал.3 от ЗСПЗЗ/с което е отказано възстановяване на имота в стари реални граници/ именно поради неизпълнена процедура по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ /поради което е било и депозирано процесното заявление.Видно от удостоверение за наследници, заявителят е наследник на И. Д.. Видно от писмо от 07.11.17г на ОСЗ „О. купел“ до Гл.Архитект на район „Т.“-СО /по молба на И. от 15.02.17г/, въз основа на влязлото в сила на 01.08.16г съд.решение № 9670/28.06.16г на СРС, следва да се издаде скица и удостоверение по чл. 13 ал.4-6 от ППЗСПЗЗ, както и да се провери дали е налице отчуждителна преписка за имота /т.е. в района са получили съд. решение и указания за издаване на скица и удостоверение по чл. 13 ал4-6 от ППЗСПЗЗ още на 13.11.17г / л.13/.

С писмо от 05.03.19г Кметът на район „Т.“-СО моли Областен Управител на област С.-град да предостави информация и документи във връзка с отменено от СГС през 2011г деактуване на част от имота от актовете книги за дър. собственост. ОУ-С.-град е предоставил на района поисканите му документи на 14.03.19г /л.66/.

Видно от т.2 от Протокол № 2/24.04.19г на Комисията при район „Т.“-СО по прилагането на чл. 11 ал.4 и чл. 13 ал.5-6 от ППЗСПЗЗ/назначената от Кмета на района/, предоставената от ОУ-С.-град информация не е достатъчна, като е решено да му се поиска допъл. информация дали имота е актуван или деактуван към момента, тъй като в одобрената КККР 16г е отразен като частна, а не като дър. собственост.

С писмо от 10.05.19г /с връчено копие и на И. на 15.05.19г/ , Кметът на район „Т.“- СО изисква от ОУ-С.-град документите съгл. протокола на Комисията.

В отговор на връченото му копие от писмо на Кмета на района от 10.05.19г /то не съдържа запитване до него обаче, а до ОУ-С.-град/, И. депозира до ответника молба от 12.06.19г със становище, че дали имотът е деактуван не е относимо към исканото издаване на заповед за определяне на застроената и незастроената част от имота.

С писмо от 10.05.19г Кметът на района изисква от ГИС-С. скица по чл. 13 ал.6 от ППЗСПЗЗ.С писмо от 16.05.19г ГИС-С. уведомява Кмета на района, че такава скица може да се издаде едва след като ОСЗ „З.“ издаде удостоверение с данни за имота и собственика, номер на преписката и документа, с който имотът е заявен за възстановяване или е от одобрен помощен план.

С писмо от 10.06.19г Кметът на района изисква от ОСЗ „Овче купел“ издаване на посоченото от ГИС-С. удостоверение за идентифициране на имота.

С писмо от 23.07.19г ОСЗ „З.“ моли района /с копие до И./ да се предостави цветно копие на скицата по делото, по което е постановено Решение № 9670/28.06.16г на СРС, влязло в сила на 01.08.16г, с което е било отменено Решение № 6917/03.06.15г на ОСЗ „О. купел“-СО по чл. 14 ал.3 от ЗСПЗЗ именно поради непроведена процедура по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ.

С молба от 24.07.19г И. предоставя на ОСЗ „З.“ цветно копие от скицата по делото на СРС и други относими доказателства.

С писмо от 26.08.19г ОСЗ „З.“ предоставя на района поисканото удостоверение за идентифициране на имота, ведно с други доказателства от преписката.

С писмо от 20.09.19г Кметът на район „Т.“-СО изпраща напомнително писмо до ОУ-С.-град, с молба да изпълни предходното писмо от 10.05.19г и да представи поисканите от Комисията документи.

С писмо от 08.10.19г ОУ-С.-град уведомява Кмета на района, че няма данни имотът да

е отписан от актовете книги за дър. собственост, като в АДС № 01326/98г, в т.13 е изписана забележка, че с Решение на ВАС № 6591/10.05.12г е потвърдено решението на СГС от 07.04.11г за обявяване нищожността на заповед за деактуване на част от имота.

Видно от изявленията на страните в хода на съд. производство, до края на устните състезания на 16.10.19г все още няма произнасяне на Кмета на район „Т.“-СО по заявлението от 31.10.19г /но при образувана преписка в района с аналогично искане още през 2017г, след получаване на влязлото в сила решение на СРС за отмяна решението на ОСЗ по чл. 14 ал.3 от ЗСПЗЗ/.

Съдът намира от правна страна следното:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Мълчаливият отказ по заявлението за издаване на заповед по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ е издаден от компетентен орган – Кмета на район „Т.“-СО / с делегирани правомощия от Кмета на СО/.

Поради естеството на отказа/мълчалив/, не е спазена писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като липсват съответно и реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК. Липсата на фактически и правни основания лишават напълно Съда от възможността да извърши контрол по законосъобразността на постановения отказ по заявлението от 31.10.19г. Отказът е напълно немотивиран, което е основание за отмяната му като незаконосъобразен.

В хода на адм. производство ответникът е допуснал проц.нарушение, изразяващо се в неуведомяване на заявителя, че заявлението му се процедира, като се събира необходимата информация от компетентните органи. На заявителя са изпратени копия само от две писма на ответника до комп.органи /които заявителят погрешно е възприел като отправени до него изисквания във връзка със заявлението му/, без направено уведомяване от ответника до заявителя, че срокът за произнасяне по заявлението ще се удължи/и с колко/. Мълчалив отказ, както бе посочено, има постановен на 01.12.18г, като и до момента същият не е оттеглен /чрез издаване на заявените актове/. Видно е от доказателствата обаче, че ответникът продължава и след мълч. отказ да процедира заявлението, като последното получаване на изискани от ответника относими доказателства /посочените от Комисията на района в протокола й/ са изпратени на ответника на 08.10.19г. Няма данни по делото ответникът да събира още относими доказателства и след тази дата, поради което не е налице фактическо или правно основание да се откаже поисканото със заявлението от 31.10.18г издаване на заповед по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и след това- и на скица и удостоверение по чл. 13 ал.4-6 от ППЗСПЗЗ /и то в срока по чл. 57 ал.2 от АПК/.

Мълчаливият отказ като напълно немотивиран, постановен при пълната липса на форма, при допуснати нарушения на проц. и мат. закон, следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне по заявлението.

Жалбоподателят е искал присъждане на разноски, като такива му се следват съгл. чл. 143 ал.1 от АПК. По делото има доказателства за внесена дър.такса 10лв и договорен и внесен адв. хонорар в размер на 600лв. Възражението на ответника за прекомерност на адв. хонорар е основателно съгл. 78 ал.5 от ГПК, като Съдът определя адв. хонорар в мин.размер по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/04г- 500лв. Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 , чл. 173 ал.3 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Кмета на район „Т.“-СО по заявление вх.№ РТР17-ГР94-174/6/31.10.18г, по жалба вх.№ РТР18-ГР94-2620/27.12.18г на Е. Л. И. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район „Т.“-СО за произнасяне по заявление вх.№ РТР17-ГР94-174/6/31.10.18г на Е. Л. И. чрез издаване на заповед по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и скица и удостоверение по чл. 13 ал.4-6 от ППЗСПЗЗ, като ОПРЕДЕЛЯ СРОК за издаването им – 7мо дневен от постъпване на съдебното решение при Кмета на район „Т.“-СО.

ОСЪЖДА район „Т.“-Столична Община да заплати на Е. Л. И. от [населено място] сумата от 510 лева /петстотин и десет лева/, представляваща разноските по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

ПРЕПИС да се изпрати на компетентните органи по чл. 307 вр. чл. 174 от АПК.

Съдия: